

Не е зель възъ себе си покрываачь (ямурулукъ), а отходи вънъ изъ кѫщи. Молїж ви ся, кажѣте ми, далѣчъ ли е оттука Едрене? До пять чиаса вънъ отъ горж-тѣ. Гдѣ му е кѫща-та? всрѣдъ града, срѣцѣ театро-то, близо до голѣмж-тѣ црквица. Противъ волїж-тѣ ми и безъ мое знаніе води мя вхтрѣ въ тѣжъ кѫщѣ. Противъ пазеніето ми искалъ да потънж у злочестії. Въ три чиаса слѣдъ обѣдъ щемъ идемъ при Учителя.

ЧАСТЬ ОСМА.

За Съѣзы-ты.

132. — Съѣзи сѣ рѣчи неизмѣняемы, които служять за да свръжатъ едно прѣдложеніе съ друго или части-ты му; такива сѣ :

Benché — ако и да.

Accioche — зарадъ то-
ва че.

A condizione che — подъ
условіе.

Afinche — зачто-то.

Almeno — обаче (баремъ)

Così — така.

In caso che — въ случай
ако.

Di maniera che — така
что-то.

Dacchè — откога.

Dunque — проче.

E, ed — и.

Finche — доклѣ.

Frattanto che — до тол-
кова доклѣ.

Giacche — Зачто.

Perciocche — заради
това.

Purche — само да.

Laonde — зачто-то.

Ma — нѣ.

Mentre |
Mentre che } доклѣ.

Ne, nè — не, не.

Nemen' io — нето азъ.